

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

In Salvianum lucubrationes aliquot doctorum virorum

Weitz, Johann

Noribergae, 1623

Ad salonium

[urn:nbn:de:bsz:31-131303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131303)

D Salonium.) *Huius*
Saloni Tienne Galliarum Episco-
pi, cui Salvianus librum suum
nominatim inscripsit, sapissime
mminit Sidonius Apollinaris in

Epistolis, & Gennadius etiam in Salviano.

Omnes admodum homines.) *U*sus est fer-
me Salustiano exordio. Videtur autem hic admo-
dum particula usus esse pro quidem vel eequidem,
nam & in aliam partem non semel hac utitur Eu-
cherius Lugdunensis, & Salvianus etiam noster
aliter usus est, ut suo loco indicabimus.

Mundialium negotiorum.) *V*idetur usus
esse dictione suo seculo familiaris, nam alias mun-
diale vix facti facu auribus eruditorum. Neq; ve-
rò ob unam aliquam voculam, ut quidam solent,
integrum auctorem damnare convenit. Quando
in omni re sit improba ac reprehendenda præteritis
melioribus malorum selectio, ut Cicero in libris de
legibus docuit.

Scholastici Latinitate sunt tumida.) *S*ic
constanter habet exemplar descriptum. Proinde ni-
hil immutare volui, atq; utinam omnes eadem re-
ligione præsertim in re sacra, hoc est, in castigandis
veterum libris uterentur. Neq; verò Latini ser-
montis

monis elegantiam damnat Salvoianus, sed ita latinatatem elevat, ut Cicero etiam in primo libro de Oratore docet, si non scientia plurimarum & optimarum rerum illi conjuncta sit, sine qua verborum volubilitas inanis atq; irridenda est. Sed & hunc locum doctioribus rectius vel explicandum, vel restituendum (sacrilegii enim genus est restituere velle id, quod nescias) in medium relinquo.

Magistrum suum Philosophia.) Magna laus Pythagorae. Quippe quem ipsa Philosophia magistrum suum agnovit, id quod satis approbat vel unicum hoc verbum de illo vulgatum.

Animus per omnes mundi partes.) Hoc Eufusius explicat Plutarchus libro primo de placitis Philosophorum: & Virgilius libro sexto Aeneid. hoc respexisse videtur,

Principio coelū ac terras camposq; liquētes
Lucentemq; globum luna, titaniaq; astra
Spiritus intus alit, totamq; infusa per artus
Mens agitat molem, & magno se corpore
(miscet.

Fabii, Fabritii.) Eiusmodi virtutum & virtute praestantium virorum exempla, deprehendes apud Valer. Max. lib. 4. c. 3. & 4.

Decem argenti libras.) Is fuit Cornelius Rufinus, ut Valerius Maximus docet lib. 2. cap. 4. de nota censoria.

Etiam in catenis.) Haec sententia ad Stoicorum

eorum *in* *manu* pertinet, & Horatius Poëta indicat
lib. 1. Epistolarum ad Quintum nihil plane sapien-
ti viro nocere posse.

Vir bonus & sapiens audebit dicere, Pent heu
Rector Thebarum, quid me perferre, pati-
q; Indignum coges? Adimam bona. Nempe pe-
(cus, rem,

Lectos, argentum: tollas licet, Et manicis, &
Compedibus sævo te sub custode tenebo.

Ipsè Deus simul atq; velim me solvet opinor.
Hoc sentit, moriar, mors ultima linea rerū est.

Anaxarchus etiam Philosophus cum pistillis fer-
reis tunderetur, Tunde, inquit, Anaxarchi pe-
ram, neq; enim Anaxarchum confundis. Possent
hic multa congerere, nisi me non commentarios,
sed annotationes aliquot, scripturum pollicitus
fuissem.

Carnes.) Novè dixit habitus corpus & nul-
lo valetudinis adverse periculo offensum aut im-
minutum.

Infirmitas carnis.) Galenus Medicus in
protreptico scribit ex Hippocratis sententia, summe
bonam corporis valetudinem esse periculosam.
Unde & Plato Academiam locum insalubrem
sibi delegit, ut immodicam corporis incolumitatem
& prorsus inoffensam valetudinem hoc cœu reme-
dio repræteret. Meminit ejus rei Gregorius
Theologus in monodia in Basilium Magnum.
Et Basilium Magnum ad nepotes. Liem Aeneas Pla-
tonis

ronicus Christianus in dialogo de immortalitate anime.

Manus tendimus.) Hoc etiam Aristoteles in libro de mundo agnoscit: *Ευεμπροσθετοι δε χειρ εστι δινος τλω αυτ χειρας δινδιδος χειρ η δ αυτες οι αυθροτοι αυθροτοι αυτ χειρας εστι τω η ογοροι εχειρ αυθροτοι* Et c. Hoc est, confirmant hoc etiam viventes omnes; Quippe qui Deo summam attribuunt locum, Omnes enim deprecantur ad coelum manus tollimus. Unde toties est hoc repetitum apud Homerum, *ητοιρ η χειρας αυεχων* Et apud Virg.

Et duplices cum voce manus ad sidera tendens.

IN LIBRUM III.

Quoniam in secundo nihil non aperitum est.
De quibus lis est, relinquere jubet.)

IN LIB. IV.

Implent canonem.) Summa cum elegantia dictum hoc est. Servi ita demensum suum accipiunt, ut interea tamen strenue cogantur esurire. Ratio loquendi desumpta est a canone frumentario. Ceteris memini Asconius, Pedianus, Suetonius, Lampridius, Spartianus, & alii. Extat etiam lib. XII. Codicis, Tu. de canone frumentario urbis Romae.

Si extra conscientiam suam sunt.) Hinc pertinet vulgata illa D. Hieronymi regula, ubi generalis disputatio de vitiis sit, ibi nullius persone injuriam esse, neque quenquam acerbius reprehendi quasi